

УКРАЇНА

**МАР'ЯНІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА
ЛУЦЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

вул. Незалежності, 26, смт Мар'янівка, Луцький район, Волинська область, 45744, тел. (068) 0552864
e-mail:maryanivka_silrada@ukr.net, код ЄДРПОУ 04334933

№ _____

на № _____

від _____

**Подання про присвоєння вулиці 8-го Березня в смт Мар'янівка
імені Андрея Шептицького**

Найменування суб'єкта, якому вноситься подання: Мар'янівська селищна рада.

Найменування суб'єкта, який підготував подання, його місцезнаходження: селищний голова Олег Басалик, смт Мар'янівка, вул. Незалежності, 26.

Питання присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен фізичних осіб регулюється Законом України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій» та Порядком проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать фізичним особам, імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 року № 989.

На виконання вимог законодавства, враховуючи депутатське звернення народних депутатів України Ігоря Гузя, Ірини Констанкевич, В'ячеслава Рубльова від 12.05.2022 №01/05/22, колективне звернення громадян від 29.12.2022, на підставі розпорядження селищного голови від 17.05.2022 №64-р проведено громадське обговорення щодо перейменування вулиць на території Мар'янівської селищної ради.

За результатами громадського обговорення організаційним комітетом підготовлено звіт про проведення громадського обговорення щодо перейменування вулиць на території Мар'янівської селищної ради. Організаційний комітет рекомендує перейменувати вулицю 8-го Березня в смт Мар'янівка на вулицю Андрея Шептицького.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», імена фізичних осіб, ювілейні та святкові дати, назви і дати історичних подій вулицям присвоюють сільські, селищні, міські ради.

Частина 1 статті 5 Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій» визначає, що питання про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій порушується суб'єктами, зазначеними у статті 7 Закону, шляхом підготовки ними подання про присвоєння імен фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій. Згідно з п. 7 ч. 1 ст. 7 Закону суб'єктом, який готує подання про присвоєння імені фізичної особи, ювілейної та святкової дати, назви і дати історичної події скверам, бульварам, вулицям, провулкам, узвозам, проїздам, проспектам, площам, майданам, набережним, мостам є сільський, селищний, міський голова.

Зважаючи на викладене, вношу на розгляд Мар'янівської селищної ради подання про присвоєння вулиці 8-го Березня в смт Мар'янівка імені Андрея Шептицького.

Додатки: на 4 арк. в 1 прим.

Селищний голова

Олег БАСАЛИК

Руслан Федюк

Інформаційна довідка про Андрея Шептицького

Андрей Шептицький народився 29 липня 1865 року в селі Прилбичах Яворівського повіту, Королівство Галичини та Володимирії, Австрійська імперія (нині Яворівського району Львівської області, Україна). Він походив зі стародавнього русинського (українського) роду Шептицьких, який отримав австрійський графський титул.

Життя та діяльність митрополита Андрея справили величезний вплив на розвиток Української Церкви. Він одним із перших серед ієрархів УГКЦ почав використовувати народну мову в спілкуванні з вірними, досягнув того, що Греко-Католицька Церква під його багаторічним проводом стала розгалуженою та впливовою інституцією, важливим консолідаційним чинником і духовною опорою в змаганнях за державність України.

Митрополит Шептицький походив з давнього українського роду. Він формувався як особистість і отримав всебічну освіту в багатонаціональній та мультирелігійній Австро-Угорській імперії. Після вступу до монастиря отців Василян у Добромилі 1888 року прийняв чернече ім'я Андрей. Філософію та теологію студіював у Кракові, потім — право в Мюнхені. Після навчання отримав наукові ступені доктора теології та доктора філософії. У 1899 році його номіновано Станиславівським єпископом, а згодом у 1900-му — Галицьким митрополитом.

Напевно, не було жодної важливої ділянки суспільного життя, у якій би митрополит не брав активної участі. Він підтримував молодих українських митців, надаючи їм стипендії для здобуття освіти у найкращих навчальних закладах Європи. На кошти митрополита було придбано будівлю, де розмістилася художня школа відомого митця Олекси Новаківського. У 1905 році він заснував Український національний музей, придбавши для нього окреме приміщення. Завдяки піклуванню Шептицького в музеї зібрано одну з найбільших у Європі збірок іконопису. Він особисто подарував музеєві майже 10 тисяч предметів з приватного зібрання й утримував його на особисті кошти. Крім того, він підтримував діяльність українських культурно-просвітницьких товариств «Просвіта», «Рідна школа», «Сільський господар».

Митрополит займав також активну громадянську позицію в політичному житті тогочасної Галичини. Як Галицький митрополит він був депутатом Австрійського парламенту і Галицького сейму. Це давало йому змогу виступати перед урядом щодо підтримки українців у справі скріплення їхніх прав у державі. Підтримка Шептицьким Габсбургської монархії в Першій світовій війні стала причиною його арешту й ув'язнення під час російської окупації

(1914–1917 рр.). Після війни він разом з греко-католицьким єпископатом підтримав створення Західноукраїнської Народної Республіки, проголошеної після розпаду Австро-Угорщини (1918 р.), а згодом у міжвоєнній Польській державі спрямовував свої зусилля та використовував дипломатичні зв'язки для забезпечення прав українців.

У міжвоєнний період митрополит Андрей продовжував роботу з розбудови Церкви. За його ініціативою було засновано Львівську греко-католицьку богословську академію (1928 р.). Цей навчальний заклад під керівництвом отця доктора Йосифа Сліпого мав перерости в повноцінний університет — на зразок вищих навчальних закладів Західної Європи.

Важливе місце у діяльності митрополита займала справа поєднання християнських Церков, повернення слов'янського сходу до єдності з Апостольським престолом. Протягом свого життя він підтримував контакти з тогочасними прихильниками унійного руху, як, наприклад, з російським філософом Володимиром Соловйовим, хорватським архієпископом Йосифом Штросмаєром, бельгійським архієпископом і кардиналом Мерсьє, відомим пропагандистом діалогу з Англіканською Церквою, німецьким богословом Максиміліаном Саксонським — фахівцем у галузі східнохристиянських літургійних традицій. Митрополит сприяв розбудові Російської Греко-Католицької Церкви. З цією метою він двічі відвідав Росію (1907, 1912 рр.) та Білорусь. У березні 1917-го, отримавши від Папи Пія Х право на душпастирську діяльність серед католиків східного обряду на території Східної України та Росії, організував у Петрограді Синод Російської Католицької Церкви і призначив отця Леоніда Федорова екзархом для католиків візантійського обряду в Росії. Шептицький був також ініціатором Велеградських з'їздів, присвячених темам міжхристиянського порозуміння.

Діяльність митрополита в роки Другої світової війни, за визначенням парламенту Канади, «служить і служитиме незабутнім прикладом оборони засадничих людських прав, що є першим обов'язком людської спільноти».

Андрей Шептицький надавав жертвну поміч євреям у найтрагічніший час Голокосту. Ризикуючи власним життям, митрополит урятував близько півтори сотні євреїв, здебільшого дітей. Його пастирське послання «Не убий!» (листопад 1942-го) засуджувало насильницьке позбавлення життя будь-кого і з будь-яких мотивів. У листі до Папи Пія XII український митрополит гостро засудив нацистську ідеологію і виступив на захист єврейського населення.

За день до смерті 31 жовтня звернувся з останнім словом до найближчого оточення, зокрема, сказав: «наша Церква буде ... розгромлена більшовиками... держіться, не відступайте від віри, святої Католицької Церкви... Я виджу відродження нашої Церкви. Вона буде... обіймати цілий наш народ.»

Помер Владика 1 листопада 1944 року. Похований у підземеллі собору святого Юра.

Додаток 2
до подання селищного голови

Розрахунки та кошторис витрат, пов'язаних з присвоєнням вулиці 8-го Березня в смт Мар'янівка імені Андрея Шептицького

Витрати пов'язані з присвоєнням вулиці 8-го Березня в смт Мар'янівка імені Андрея Шептицького – відсутні.

Додаток 3
до подання селищного голови

Узагальнені зауваження і пропозиції, що надійшли під час громадського обговорення щодо перейменування вулиці 8-го Березня в смт Мар'янівка

На громадське обговорення було винесено пропозицію перейменувати вулицю 8-го Березня в смт Мар'янівка на вулицю імені Андрея Шептицького. Громадське обговорення проходило у формі електронного опитування.

На поштову та електронну адресу пропозицій та зауважень щодо перейменування вулиці 8-го Березня в смт Мар'янівка на вулицю імені Андрея Шептицького не надходило.

Враховуючи думку жителів вулиці, організаційний комітет рекомендує перейменувати вулицю 8-го Березня в смт Мар'янівка на вулицю імені Андрея Шептицького.